

Ekonomická komise OLH ČAZV v roce 2002

Václav Kupčák

Ekonomická komise (EK) odboru lesního hospodářství České akademie zemědělských věd (OLH ČAZV) projednávala v dubnu 2002 téma „Ekonomika mechanizačních prostředků a technologií v lesním hospodářství (LH) se zaměřením na využití harvestorů“ a v říjnu 2002 diskutovala o problémech ekonomiky lesního semenářství v ČR. Z uvedených jednání vyjímám některé užitečné poznatky.

Ekonomika harvestorů

Jarní zasedání EK (24.–25. 4. 2002) v Telči bylo zaměřeno hlavně na ekonomiku harvestorů. S příspěvky vystoupili také přizvaní zástupci z Lesnické a dřevařské fakulty (LDF) MZLU Brno, zástupci firem Merimex, s.r.o., COFA, a.s. a Foresta Wood, a.s.

V zemích s vyspělým LH docházelo v těžební činnosti postupně od 80. let 20. století k rychlejšímu vzestupu podílu sortimentních metod, soustředování dříví využívacími traktory a těžby dřeva pomocí harvestorů. Nejdříve se tyto technologie začaly objevovat ve skandinávských zemích, ale také např. v SRN, hlavně u soukromých lesů. V současné době je ve Švédsku 2500, Finsku 1700, SRN 800 a v Rakousku 150 harvestorů. V ČR bylo v roce 2002 v provozu 40 harvestorů a přibližně 70 využívacích traktorů (ULRICH 2002). Předmětem diskusí, analýz i výzkumu ve věci použití harvestorů jsou hlavně tyto okruhy: šetrnější způsob k životnímu prostředí, ekonomické důvody a širší společenské aspekty. Jednotlivé okruhy nelze od sebe oddělovat – existují mezi nimi vzájemné vazby, nebo se prolínají.

Výhody harvestorové technologie

Snižení negativních vlivů na lesní porosty:

- snížení poškození stojících stromů usměrněným kácením při pádu stromů;
- snížení poškození stromů, kořenových náběhů a kořenů stromů absencí pojedzu techniky porostem a vlečením celých kmenů;
- snížení zhubňování půdy ukládáním klestu do využívacích linií (vrstva větví ve využívacích liniích zamezuje také přímému kontaktu strojů s kořenovým systémem stojících stromů);
- omezení tvorby erozivních rýh po průjezdu techniky používáním širokých nízkotlakých pneumatik;

- šetření primární a sekundární cestní sítě v lese nevlečením dřeva jako při tradiční kmenové technologii a při skládkování podél lesních cest;
- rychlosť zpracování těžeb - omezení rozvoje hmyzích škůdců. Z výzkumných úkolů v zahraničí i v ČR vyplynulo, že míra poškození půdy a porostu po provede-

ných probírkových zásazích se pohybovala u harvestorové technologie 2–5 %, tradiční kmenové technologie (motorová pila, kůň, univerzální traktor) na 7 %, ve svažitých terénech (motorová pila, kůň, speciální lesnický traktor) až na 22 % (ULRICH 2002).

Přímé a nepřímé ekonomické přínosy harvestorových technologií:

- produktivita práce, ergonomické podmínky a hygiena práce;
- uplatnění počítače v harvestoru - programování a optimalizace výroby sortimentů dle kvality a ceny, druhování z celé délky stromu;
- přesné elektronické měření délky, tloušťky a objemu sortimentů;
- minimalizace diferenč z rozdílných způsobů měření dříví;
- usnadnění příjmu a evidence dřeva, okamžitý přehled o těženém množství a objemu jednotlivých sortimentů;
- disponibilita hotových sortimentů na lokalitě OM - možnost dodávek dříví z lesa přímo odběrateli, možnost rychlé reakce na požadavek odběratelů ke změně výroby sortimentů;
- transparentnost cen sortimentů na OM;
- úspora nákladů při převozu dřeva z lesa na manipulační sklady;
- eliminace násobného překládání dříví;
- zkrácení doby celého výrobního procesu a snížení rozpracovanosti výroby – snížení vázanosti kapitálu, obrátkovosti zásob a průměrného inkasa pohledávek.

Nejdůležitějším i určujícím ekonomickým činitelem těchto technologií je výkon harvestoru, jenž ovlivňuje zejména typ harvestoru a provedení těžební hlavice, kvalita a zkušenosť operátora, počet a délka sortimentů, přístupnost terénu (sklon), druh zeminy a vlhkost, povětrnostní podmínky (roční doba), výčetní průměr kmene, zakmenění, dřevina, viditelnost v porostu, množství těžené dřevní suroviny na 1 ha, technologická příprava a příprava pracoviště, vyznačení stromů a linek, plán nasazení, počet nutných přemístění stroje a denní využití stroje (SCHLAGHAMERSKÝ 2001).

Další sociálně-ekonomicke aspekty:

- předcházení nemocem z povolání - ze-

jména vazoneuróze a těžkým úrazům při práci s motorovou pilou;

- plynulý dvousměnný provoz;
- úspory energetických vstupů;
- použitelnost technologií pro širokou škálu vlastníků a uživatelů lesa;
- zvyšování společenské úrovně činnosti v lesním hospodářství a konkurenční schopnosti v relaci s okolními lesnickými vyspělými státy.

Nevýhody harvestorové technologie

Harvestorové technologie není možné nasazovat bez poměrně náročné technologické přípravy pracovišť, profesních znalostí a zkušenosť technicko-hospodářských pracovníků (THP) a zejména operátorů – obsluh harvestorů a využívacích traktorů. Ve výčtu těchto podmínek je na prvním místě uváděn stávající nedostatek kvalifikovaných výškolených operátorů (včetně vztahu učňovského školství k této profesi). Lidský činitel je tak většinou přičinou toho, že dochází ke škodám na strojích, výrobním ztrátám a v neposlední řadě ke škodám na lesních porostech a životním prostředí.

Nevýhodou harvestorových technologií jsou vysoké pořizovací náklady (v závislosti na výkonové třídě se cena bez kapitálových nákladů u malých a středních harvestorů nejčastěji pohybuje mezi 7–9 mil. Kč, u využívacího traktoru mezi 6–8 mil. Kč), vysoké požadavky na úlohu lidského činitele a dostatečné množství dříví (koncentrace pracovišť) pro provozní nasazení celé harvestorové technologie. Relativní nevýhodou těchto technologií je také skutečnost, že jsou především určeny ke zpracování jehličnatých porostů. Zvláštní problémy a bariéry v použití harvestorů spočívají v jistém konzervativním přistupu k lesnictví v ČR i v současném reálném převisu nabídky prací konvenčními technologiemi (KUPČÁK 2002).

Exkurze - LS Telč

V podmírkách lesů obhospodařovaných LČR, s.p., se pohybuje odhadovaná výměra vhodných porostů pro strojní sortimentové technologie v rozpětí 30–40 % (OLIVA 2002). Jedním z regionů, kde jsou harvestorové technologie testovány, je kraj Vysočina. Celková plocha lesů kraje činí

přibližně 230 tis. ha, roční těžební možnosti se pohybují okolo 1,2 mil. m³, zastoupení jehličnatých dřevin dosahuje téměř 90 %, terénní podmínky jsou pro strojní sortimentové technologie vhodné až z 80 %.

Při exkurzi se účastníci EK seznámili s provozní problematikou LS LČR Telč a praktickými ukázkami v lesním komplexu Javořice – výchovou a obnovou porostů těžebními technologiemi sortimentní metodou s využitím harvestorů a využívacích traktorů v probírkách, kombinací motor-manuální technologie při uvolňování přirozeného zmlazení a náletů pod mýtními porosty. Účastníci zhlédli použití harvestoru ROTTNE 2004 (harvestor pro slabší probírky, šířka 184 cm, kácecí hlavice s úřezem do 45 cm na pařezu) v kombinaci s využívací soupravou SOLID F 9 (nosnost 9 tun, šířka osmikolového podvozku 248 cm). Tržní cena uvedené technologie se v závislosti na přibližovací vzdálenosti a hmotnatosti pohybuje okolo 400–500 Kč/m³ na lokalitě OM. Cenu významně ovlivňují konkrétní podmínky pracoviště a objem provedené těžby na pracovišti a v regionu. Minimální koncentrace objemu se předpokládá ve výši 400 m³ těžby.

Lesní semenářství v ČR

Podzimní jednání EK (14.–15. 10. 2002) v Semenářském závodě LČR, s.p., v Týništi nad Orlicí bylo převážně věnováno aktuální problematice lesního semenářství v ČR.

Historie

Lesní semenářství vzniklo v souvislosti s rozvojem holosečného způsobu hospodaření ve střední Evropě a se zaváděním smrkových a borových monokultur ke konci 18. století. Dosavadní způsoby sběru a luštění byly již nedostačující, proto začaly vznikat semenářské závody. Na území ČR byl první semenářský závod (Pošumavská luštírna) založen v roce 1910 v Českých Budějovicích s kapacitou cca 500 tun šíšek za rok. Snahy o zavedení znalosti původu osiva se datují k roku 1927. Vedle toho se začalo přistupovat k vyhledávání vhodnějších způsobů ošetřování osiva po sběru, hlavně jeho skladování. Začala se zjišťovat i vnitřní kvalita osiva, energie klíčení, absolutní hmotnost, klíčivost apod. V další etapě se začal preferovat genetický základ osiva (uznané porosty, později šlechtění dřevin). Hlavním úkolem se postupně stalo zajištění dostatečného množství osiva co nejvyšší genetické hodnoty všech požadovaných druhů dřevin pro každoroční výsevy.

O výstavbě centrálního Semenářského závodu v Týništi n. O. bylo rozhodnuto na počátku 60. let 20. stol. Investiční záměr

počítal s roční zpracovatelskou kapacitou 2000–2500 tun šíšek, jednorázovou kapacitou skladu cca 800 tun šíšek a kapacitou klimatizovaného skladu 50–60 tun. Součástí projektu byla potřebná mechanizace pro příjem a skladování šíšek (omezení práce s uskladněním, provětráváním a luštěním).

Současnost

V současné době působí Semenářský závod jako účelový závod LČR a poskytuje služby všem majitelům lesa – na základě vyhlášky MZe č. 82/1996 Sb., o genetické klasifikaci, obnově lesa, zalesňování a o evidenci při nakládání se semeny a sazenicemi lesních dřevin. Podle této vyhlášky lze použít k obnově lesa a k zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa pouze reprodukční materiál lesních dřevin, který pochází ze zdrojů uvedených v příloze č. 1 vyhlášky.

Členění zdrojů reprodukčního materiálu a direktivy pro přenos sadebního materiálu lesních dřevin obsahují také pravidla OECD (Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj), jejímž členem je i ČR. Ta-to pravidla definují podmínky a náležitos-ti exportu a importu z hlediska původu reprodukčního materiálu a stanovují systém kontroly a evidence tohoto materiálu v mezinárodním obchodě.

Od roku 1994 se v ČR projevují některé tendenze dovážet reprodukční materiál (zejména sazenice) ze zahraničí. Lze však očekávat, že i nadále bude platit zásada, formulovaná nejen ve všech až dosud vydaných pokynech a směrnících, ale i v zákonu o le-sích, že je třeba zachovat a plně využívat především domácí reprodukční zdroje a ne-přispívat v měřítku větším, než je nezbytné, ke kontaminaci domácích genových zdrojů cizím reprodukčním materiálem.

Exkurze

Při exkurzi se účastníci EK podrobně se-známili s provozem Semenářského závodu v Týništi n. O. a strukturou poskytovaných služeb (skladování suroviny, luštění semen, zpracování dužnatých plodů listnáčů a keřů, uskladnění osiva - klimatizovaný sklad, mra-zírenské a chladírenské boxy, banka lesního osiva, předosevní příprava - stratifikace osiva, moření osiva, třídění osiva dle hmotnosti, nákup osiva ze zahraničí pro introdukci lesních a okrasných dřevin a keřů, doplňko-vá činnost ve výrobě ptačích budek).

Seznam použité literatury je k dispozici u autora.

Adresa autora:

Ing. Václav Kupčák, CSc.
Ústav lesnické a dřevařské
ekonomiky a politiky

LDF MZLU Brno
Zemědělská 3, 613 00 Brno
e-mail: kupcak@mendelu.cz

EK OLH ČAVZ

ČAVZ je vědeckým poradním orgánem ministra zemědělství ČR (<http://www.mze.cz/cazv>). Jako organizace Ministerstva zemědělství (MZe) ČR působí od 1. 1. 1993 a navazuje na činnost Československé akademie zemědělské (vznik v r. 1924).

Posláním ČAVZ je ovlivňovat a rozvíjet vědeckou úroveň výzkumné činnosti a vzdělávání v oblasti její působnosti a popularizovat získané vědecké poznatky. Vlastní činnost zabezpečuje prostřednictvím 11 odborů, dále prostřednictvím předsednictva, rady, tajemníka a sekretariátu.

V rámci OLH ČAVZ působí ekonomická komise (EK), která sdružuje odborné a akademické pracovníky, působící převážně v oblasti ekonomiky lesního hospodařství (LH). V současné době má 35 stálých členů (zástupci MZe ČR, MŽP ČR, Českého statistického úřadu (ČSÚ), lesnického výzkumu, lesnických fakult a středních lesnických škol, LČR, VLS, lesnických akciových společností, městských a obecních lesů, soukromých lesních majetků a dalších subjektů LH). Vedle členů se jedná zúčastňují přízvani odbornici a další zájemci. Dobrá je i spolupráce se slovenskými kolegy z SAZV (do rozdělení ČSFR v roce 1993 byla jednání společná).

Zasedání EK jsou dvoudenní (1. den jednání, 2. den odborná exkurze), veřejná a jsou svolávána 2 x ročně (obvykle duben, říjen). Modelový program jednání EK obsahuje obvykle tyto body:

- Výsledky jednání orgánu ČAVZ (informace o činnosti v uplynulém období).
- Informace o aktuálních ekonomických problémech lesního hospodařství.
- Informace o průběhu a výsledcích řešení výzkumných otázků, odborných konferencích a zahraničních poznatkoch.
- Hlavní téma jednání EK (voleno podle koncepcionálních a aktuálních potřeb).
- Provozní záležitosti, zkušenosti a výsledky hospodaření organizace (v jejíž oblasti působení se EK koná).
- Organizační záležitosti vč. předběžného stanovení tématu a místa jednání příští EK.
- Odborná exkurze.

Široká diskuse často vyúsťuje k formulaci stanovisek či doporučení adresovaným příslušným organizacím a institucím. Z každého jednání je pořizován zápis. Organizaci a řízení EK zajišťuje dvoučlenné vedení – předseda doc. Ing. Luděk Šíšák (do r. 1998 doc. Ing. Zdeněk Bludovský, DrSc, a místopředseda Ing. Václav Kupčák, CSc. (do r. 1998 prof. Ing. Jiří Bartuňák, DrSc.).

Některá téma dosavadních jednání:

- 1997 - Poznatyky z transformace LH ČR, ekonomická reforma a restituční proces; aktuální problémy lesnické politiky v zemích EU a v zemích s transformací ekonomiky.
- 1998 - Certifikace v LH; hlavní problémy současného stavu lesnického ekonomického výzkumu v ČR.
- 1999 - Postavení lesních akciových společností v procesu transformace LH; možnosti aplikace přírodě blízkých způsobů hospodaření.
- 2000 - Ekonomické aspekty technologických postupů přírodě blízkých způsobů hospodaření v lesích, posouzení právních norem v LH ČR ve srovnání se zeměmi EU; ekonomické aspekty hospodaření na smíšených nestátních majetcích.
- 2001 - Informační systémy v LH; vztah ekonomiky LH k ochraně přírody a myslivosti, a popis a kvantifikace možných dosudkového omezování dřevoprodukční funkce LH v národního hospodařském rámci.

Václav Kupčák